

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr.97.231 van 28 juni 2001
in de zaak A. 67.520/VII-13.685.**

In zake : 1. Christine BRABANT
2. de v.z.w. DE TORENVALK,
die woonplaats kiezen bij
advocaat S. SERGEANT,
kantoor houdende te BEERNEM,
Halvemaanstraat 8

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tussenkommende partij :

de n.v. SPANO,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. VAN DE GEHUCHTE en D. CORNELIS,
kantoor houdende te GENT,
Apostelhuizen 26R, bus 10.

D E R A A D V A N S T A T E , V I I e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Christine BRABANT en de v.z.w. DE TORENVALK op 8 februari 1996 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 27 oktober 1995 van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling houdende verwerping van het beroep door derden ingesteld tegen het besluit van 27 april 1995 waarbij aan de n.v. SPANO de milieuvergunning wordt verleend om te Oostrozebeke, Ingelmunstersteenweg 229, een spaanderplaatfabriek verder te exploiteren en uit te breiden;

Gelet op het arrest nr. 60.344 van 20 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 31 oktober 1996;

Gelet op de beschikking van 22 november 1996 die de tussenkomst van de n.v. SPANO toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 mei 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BOGAERT die, loco advocaat S. SERGEANT verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat J. GOETHALS die, loco advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat F. VANDEVOORDE die, loco advocaten D. VAN DE GEHUCHTE en D. CORNELIS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van
Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat op 12 oktober 1999 de
auditeur het volgend schrijven tot de raadsman van de
verzoekende partijen, bij wie woonplaats werd gekozen,
richtte:

"Teneinde dit beroep te kunnen onderzoeken op grond
van de actuele gegevens van de zaak verzoek ik U mij
mede te delen of er zich sedertdien omstandigheden
hebben voorgedaan die een weerslag hebben op de
verdere behandeling van de zaak en alleszins het
actueel belang van Uw cliënten bij de gevraagde
vernietiging te willen toelichten. De Raad dient
immers te vermijden dat zaken worden behandeld die
door de verdere evolutie ondertussen achterhaald zijn
geworden.

Bij ontstentenis van een reactie van Uwentwege
binnen een termijn van 60 dagen, ingaand op de datum
van ontvangst van dit schrijven, meen ik er mogen van
uitgaan dat Uw cliënten het beroep tot
nietigverklaring niet wensen verder te zetten, en er
zal dan ook verslag in die zin opgemaakt worden";

Overwegende dat op dit schrijven geen
antwoord volgde, zodat het auditoraatsverslag besloot
tot de onontvankelijkheid van de vordering, bij gebrek
aan het vereiste actueel belang, en conform artikel 24,
tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van
State de zaak niet ten gronde onderzocht ;

Overwegende dat de verzoekende partijen
tijdig een verzoek tot voortzetting van het geding
hebben ingediend ; dat in dit verzoek te lezen staat :

"Dat de raadsman van verzoekers moet erkennen dat
niet tijdig kennis is gegeven van hun antwoord op het
schrijven van het auditoraat d.d. 12 oktober 1999.

Dat de vzw TORENVALK mondeling bevestigde dat de situatie wat haar betreft ongewijzigd is gebleven en dat zij in het beroep volhardde.

In een schrijven, uitgaande van mevrouw BRABANT, werd niet alleen verwezen naar de aanhoudende hinder maar ook naar het bestaan van een strafonderzoek (en zelfs een procedure die nu voor het hof van beroep te Gent zou behandeld worden).

Dat bij vergissing geen kennis werd gegeven van deze stellingname aan de heer Auditeur.

Dat de raadsman van verzoekers zich verontschuldigt voor die nalatigheid (die het auditoraat tot nutteloos werk verplichtte) maar anderzijds meent te kunnen inroepen dat een en ander geen invloed heeft op de ontvankelijkheid en het gegrond karakter van huidig verzoek.

Dat verzoekers immers (zij het later dan gevraagd) ingaan tegen het vermoeden van gebrek aan actueel belang in hunnen hoofde";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie aanvoert:

"Het maatschappelijk verkeer heeft uiteraard nood aan vaste rechtstoestanden. De nood aan rechtszekerheid dient enkel te wijken voor rechtmatigheidsvereisten, mits er tijdig, dus binnen de 60 dagen, voorzien wordt in verhaal voor Uw Raad. De definitiviteit van de rechtstoestanden kan niet blijvend in vraag worden gesteld.

Aldus voorziet de gecoördineerde wetgeving op de Raad van State en voorzien de procedurereglementen in diverse 'hakbijltermijnen' teneinde de procedures voor Uw Raad, die impliceren dat de definitiviteit van de rechtstoestanden in vraag wordt gesteld, te stroomlijnen. In diverse arresten heeft het Arbitragehof de zware sancties die voortvloeien uit het niet respecteren van diverse termijnen niet onevenredig geacht met het doel van deze termijnen.

Vanuit dezelfde ratio kan er aan de procespartijen medewerking worden gevraagd. Het is evident dat het Auditoraat, geconfronteerd met een massaal aantal verzoekschriften ingediend door diverse rechtzoekenden, proceseconomie nastreeft.

Aldus is het evident dat vermeden wordt dat er al te veel energie besteed wordt aan zaken waar de verzoekende partijen niet meer van enig belang laten blijken, gezien de energie die aan de ene zaak besteed wordt, noodzakelijkerwijze ontnomen wordt aan andere zaken die op behandeling wachten.

Waar het Auditoraat bij schrijven dd. 12 oktober 1999 uitdrukkelijk had gevraagd mede te delen of de

verzoekende partijen nog een belang hadden en waar uitdrukkelijk was aangegeven dat bij ontstentenis van reactie binnen een termijn van 60 dagen, er zou aangenomen worden dat er geen actueel belang meer aanwezig was, was de vraag toch bijzonder duidelijk.

Uiteindelijk is er door het Auditoraat geen 60 dagen gewacht vooraleer dit verslag op te stellen, maar een goede 4 maand, dus het dubbel van de aanvankelijk vooropgestelde 60 dagen.

De conclusie van het Auditoraat kan dan ook enkel bijgetreden worden. Principieel wordt deze conclusie ook bijgetreden, zoals hoger uiteengezet, waar om redenen van proceseconomie het moet mogelijk zijn om de energie zoveel mogelijk te spenderen aan de zaken met actueel belang. Bij de procesvoering moet er trouwens hoe dan ook rekening gehouden worden met 'macro-procesrechtelijke' factoren.

Het verzoek tot voortzetting strekt niet tot weerlegging van de bevindingen in het auditoraatsverslag. Er wordt niet aangetoond dat om redenen van overmacht het niet mogelijk zou zijn geweest om enig antwoord te formuleren t.a.v. de vraagstelling van het Auditoraat";

2. Overwegende dat de verzoekende partijen verzuimd hebben de vereiste medewerking te verlenen aan de magistraat belast met het onderzoek van de zaak; dat deze terecht uit dit verzuim het teloorgaan van het belang bij de vernietiging heeft afgeleid; dat er nu anders over denken, betekent dat de auditeur moet worden gelast met het onderzoek van de grond van de zaak; dat hij dat onderzoek, toen het ogenblik daarvoor was gekomen, niet heeft kunnen doen ingevolge het gebrek aan interesse van de verzoekende partijen; dat dergelijke opdracht, die het normale verloop van de procedure zou verstoren, niet kan worden gegeven terwille van partijen die zelf hebben nagelaten aan de procedure mee te werken; dat het gebrek aan belangstelling dat door de verzoekende partijen werd geëtaled niet kan worden goedge maakt middels het indienen van een verzoek tot voortzetting van het geding;

Overwegende dat de raadsman van de verzoekende partijen bij zijn verzoek tot voortzetting

van het geding een stuk voegt waarin o.m. de eerste verzoekende partij verklaart haar "verzoek van de Raad van State" te "handhaven"; dat op dat stuk de datum 7 november 1999 is vermeld; dat dit stuk een fotokopie blijkt te zijn; dat het niet op bewijskrachtige manier aantoont dat de bedoelde verzoekende partij ten gepaste tijde haar medewerking aan de rechter heeft verleend; dat bovendien ten overvloede moet worden vastgesteld dat zelfs indien zou vaststaan dat die partij tijdig haar raadsman had aangeschreven, desalniettemin de conclusie blijft dat, weze het door de nalatigheid van de raadsman van de verzoekende partijen, de rechtsgang niet haar normale verloop heeft gekend; dat die nalatigheid uiteraard niet aan de verwerende of de tussenkomende partij, maar alleen aan de verzoekende partijen kan toegerekend worden; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni tweeduizend en
een, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.